

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 2 декември 2016 г.
(OR. en)

15091/16

Междуетноститутуционално досие:
2016/0376 (COD)

ENER 413
ENV 754
TRANS 473
ECOFIN 1149
RECH 340
IA 124
CODEC 1789

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	1 декември 2016 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2016) 761 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2016) 761 final.

Приложение: COM(2016) 761 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 30.11.2016 г.
COM(2016) 761 final

2016/0376 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2016) 399 final}
{SWD(2016) 401 final}
{SWD(2016) 402 final}
{SWD(2016) 403 final}
{SWD(2016) 404 final}
{SWD(2016) 405 final}
{SWD(2016) 406 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Принципът „Енергийната ефективност на първо място“ представлява ключов елемент на Енергийния съюз — настоящото предложение е предназначено да осигури практическа реализация на този принцип. Най-евтина, най-чиста и най-сигурна е тази енергия, която изобщо не се използва. Необходимо е енергийната ефективност да се разглежда като пълноценен енергиен източник. Тя е един от най-ефективните начини за постигане на нисковъглеродна икономика и за създаване на възможности за стопански растеж, работна заетост и инвестиции.

Съответната правна уредба на Европейския съюз е изградена във връзка с целта за 20-процентно подобряване на енергийната ефективност в 2020 г. — а сега е необходимо такава цел да бъде зададена отново за периода до 2030 г., след решението на Европейския съвет от 2014 г. за поне 27-процентна цел за 2030 г., с условие до 2020 г. тази цел да бъде преразгледана с оглед да бъде увеличена до 30 %, и като се има предвид и резолюцията на Европейския парламент, съдържаща призив за 40-процентна обвързваща цел.

В настоящото предложение е зададена 30-процентна обвързваща цел за енергийната ефективност в 2030 г. на равнището на ЕС. Така на държавите членки и инвеститорите ще бъде осигурена дългосрочна перспектива за да планират своите политики и инвестиции и да адаптират своите стратегии към условията на подобрена енергийна ефективност. В съчетание със специално посветени на този въпрос политики на европейско, национално и областно равнище, тази цел ще породи за Европа многобройни и значителни ползи. Такава цел съответства на намаление на крайното енергопотребление със 17 % в сравнение със съответната стойност от 2005 г. Тя ще допринесе за увеличаване на стопанския растеж и ще доведе до увеличаване на БВП с около 0,4 % (70 милиарда евро). По-голямата енергийна ефективност ще подпомогне европейските компании да подобрят своята конкурентоспособност благодарение на по-ниски разходи, като се очаква цените на електроенергията за домакинствата и промишлеността да бъдат намалени средно от 161 на 157 евро/MWh. Това ще създаде местни стопански възможности и работни места, като за 2030 г. се прогнозира 400 000 допълнителни работни места във всички сектори и особено в строителството, включително с увеличено търсене на квалифициран ръчен труд. Сградите са най-големият енергиен потребител в Европа с 40 % от крайното енергийно потребление, така че зададената 30-процентна цел за подобрене на енергийната ефективност обуславя голям потенциал за подобрене в този сектор. И накрая, разходите за намаляване на замърсителите и заради увреждания на здравето биха се намалили с 4,5 — 8,3 милиарда евро и значително ще се подобри сигурността на енергийните доставки, включително чрез намаление на вноса на природен газ в 2030 г. с 12 %.

Съгласно Директивата относно енергийната ефективност (ДЕЕ) държавите членки трябва да направят необходимото, така че доставчиците и дистрибуторите на енергия да увеличават своите икономии на енергия с 1,5 % годишно. Осъществявано чрез съответни схеми за задължения и чрез алтернативни мерки, това изискване представлява ключов елемент от рамковата политика на ЕС в областта на енергийната

ефективност. Доказано бе, че то има силен „теглец“ ефект за реализиране на енергоспестявания при крайното енергопотребление, за привличане на инвестиции за енергийна ефективност и за подпомагане на появата на нови действащи лица на пазара. То създава политически двигател за енергийна ефективност, като в същото време ускорява темпа на саниране на сгради и възприемането на енергоефективни уреди и техники. То е ключова политика за деблокиране, в периода след 2020 г. и по-нататък, на необходимите частни инвестиции и стопански възможности за компании от ЕС, особено по отношение на малките и средните предприятия.

Поради това настоящото предложение предвижда да бъде продължено и след 2020 г. действието на задължението за икономии на енергия, като се запази размерът от 1,5 % годишно и възможността да се използват както схеми за задължения за енергийна ефективност, така също и алтернативни мерки. По този начин изцяло се запазва съществуващата гъвкавост за държавите членки по отношение на начините за реализиране на задължението за икономии на енергия, в съответствие с тяхната политическа среда и пазарни условия. Тази разпоредба има централно значение за постигане на целите на Съюза в областта на енергетиката и климата, тъй като се очаква продължаването на нейното действие в периода след 2020 г. да породви около половината от допълнителните икономии на енергия, необходими за постигането на 30-процентната цел за енергийната ефективност за 2030 г.

За да се осигурят допълнителни възможности на потребителите като ключови участници в енергийния пазар, Комисията предлага да се подобри предоставянето на информация за тяхното потребление на топлинна и охладителна енергия и да се засилят техните права във връзка с измерването и фактурирането на топлинната енергия, по-специално на хората, живеещи в многофамилни жилищни сгради. За да се подобри периодичността на предоставянето на такава информация се въвежда задължение за функционалност за дистанционно отчитане на топломерите.

Предложението включва засилване на социалните аспекти на политиката за енергийна ефективност, като се въвежда изискване, че енергийната бедност трябва да се взема под внимание при съставянето на схеми за задължения за енергийна ефективност и на алтернативни мерки. Намалването на енергийните сметки също ще бъде от особена полза за най-уязвимите потребители.

Настоящото предложение се отнася само за тези членове в ДЕЕ, които трябва да бъдат актуализирани във връзка с рамката за периода до 2030 г., както и във връзка с разпоредбите относно измерването и фактурирането. С изключение на някои технически изменения във връзка с обичайния коефициент на преобразуване в приложение IV и във връзка с делегирането в член 22, останалите членове на ДЕЕ остават непроменени.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в областта на разглежданата политика**

Енергийната ефективност, както и принципът да се поставя енергийната ефективност на първо място, са в сърцевината на Стратегията за енергиен съюз. С предложението се рационализират и опростяват съществуващите разпоредби и се увеличава съгласуваността с други елементи на пакет от документи, озаглавен „Чиста енергия за всички европейци“, а именно новия Регламент относно управлението на Енергийния

съюз, новото структуриране на електроенергийния пазар и актуализацията на законодателството, отнасящо се за енергията от възобновяеми източници.

Този принцип ще даде възможност също да се реализира цялостния потенциал на Директивата относно енергийните характеристики на сградите, като се увеличи реновирането на сгради за подобряване на тяхната енергийна ефективност. Често доставчиците и дистрибуторите на енергия изпълняват своето задължение за 1,5 % икономии на енергия чрез осъществяване на мерки за енергийна ефективност в домовете на свои индивидуални потребители. В съответния работен документ за службите на Комисията са дадени примери за добра практика в областта на енергийната ефективност от различни места в ЕС¹.

Целите за енергийна ефективност са свързани с целите в областта на изменението на климата и по-специално с Решението за разпределяне на усилията (ESD)², с което са определени цели за намаление на емисиите на парникови газове в държавите членки. Политиките за енергийна ефективност значително увеличават възприемането на енергоспестяващи технологии в сградите, промишлеността и транспорта. Мерките за подобряване на енергийната ефективност представляват икономически ефективен начин за подпомагане на държавите членки да постигнат целите си по Схемата за търговия с емисии (ETS)³ и по Решението за разпределяне на усилията, като при това в член 7 от ДЕЕ има изискване към държавите членки да постигнат реални икономии на енергия при санирането на сгради и по този начин се насърчава практическото осъществяване на мерки за енергийна ефективност.

Предлаганите изменения на разпоредбите за измерването и фактурирането ще подобрят съгласуваността със законодателството за вътрешноевропейския пазар на електроенергия и ще допринесат за други инициативи на Енергийния съюз: Стратегията на ЕС в сферата на отоплението и охлаждането⁴ и Новия търговски механизъм за потребителите на енергия.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Предложението се основава на член 194, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, който е правното основание за мерките в областта на енергетиката. Това е също правното основание за Директива 2012/27/ЕС, за чието

¹ SWD (2016) 404

² Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно усилията на държавите членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г., http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2009.140.01.0136.01.ENG

³ Европейският съвет постигна съгласие за цел за намаление на емисиите в рамките на Схемата за търговия с емисии на ЕС в размер на -43 % в сравнение с количествата от 2005 г., както и за цел за намаление на емисиите извън Схемата (попадащи в обхвата на Решението за разпределяне на усилията и във връзка със земеползването, промените в земеползването и горското стопанство — LULUCF) през 2030 г. в размер на -30 % спрямо количествата от 2005 г., като реализирането на втората цел се осигурява чрез обвързващи национални цели.

⁴ COM(2016) 51 final, 16.2.2016 г.

изменение се отнася настоящото предложение. Тъй като в Договора се съдържа специфично за енергетиката правно основание, уместно е то да бъде използвано.

- **Субсидиарност**

Одобренията на равнище ЕС инструменти в областта на енергийната ефективност отразяват нарастващото значение на енергията като политическо и икономическо предизвикателство и нейната тясна взаимовръзка с политиките в областите на сигурността на енергийните доставки, изменението на климата, устойчивото развитие, вътрешноевропейския пазар и икономическото развитие. Поради несъвършенства на пазара и на регулаторната уредба няма да бъдат реализирани големи количества икономически ефективни инвестиции в енергийна ефективност, което ще доведе до несъответствие на енергийното потребление през 2030 г. с решението на Европейския съвет от октомври 2014 г. В днешно време целите за енергийна ефективност не могат да бъдат постигнати самостоятелно от държавите членки и поради това е необходимо действие на равнището на ЕС, което да улесни и подпомогне разгръщането на дейности на национално равнище. Принципът на субсидиарност е спазен, тъй като за държавите членки се запазва същата гъвкавост каквато имат и сега при определянето на своя микс от политики и на своя подход за постигане до 2030 г. на изискваните икономии на енергия, включително на времевите фази на постигането на тези икономии на енергия.

- **Пропорционалност**

В съответствие с принципа на пропорционалност, предлаганите изменения не надхвърлят необходимото за постигането на поставените цели. Предлаганите изменения в настоящата законодателна рамка ще я адаптират към времевия период до 2030 г. и ще подобрят нейната яснота и функционалност. Оцененият предпочетен вариант за член 7 не надхвърля необходимото за постигане на целите (изискващите се икономии на енергия към 2030 г.). В оценката на въздействието е изяснено защо е уместно да бъде запазен същият темп от 1,5 % годишно и за новия период (2021 — 2030 г.).

Обхватът на предложените елементи е ограничен само до тези аспекти, при които е необходимо действие на равнището на ЕС (задаване на изискване за икономии на енергия и въвеждане на рамка, осигуряваща по надежден начин постигането на тези икономии на енергия).

Измененията, имащи за цел опростяване и изясняване, ще улеснят държавите членки да прилагат разпоредбите и да изпълнят изискванията за икономии на енергия.

Не се очаква измененията на членове 9 — 11 да имат не биха имали голямо въздействие върху начина, по който държавите членки вече са започнали да изпълняват задълженията си във връзка с измерването и фактурирането за потребителите на енергия, като в същото време са определени подходящи срокове за задълженията във връзка с уредите с дистанционно отчитане на показанията.

- **Избор на инструмент**

Тъй като настоящото предложение се отнася за изменение на съществуваща директива, подходящият инструмент е директива за нейното изменение.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ ЛИЦА И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Консултации със заинтересованите лица

С цел да се получи обратна информация и принос от заинтересовани лица, на 4 ноември 2015 г. бе дадено началото на публична консултация. В съответствие с добрата практика, при това проучване бяха приемани отговори в продължение на над 12 седмици.

Получени бяха над 332 отговора по провежданото онлайн проучване, а на функционалния имейл адрес бяха получени допълнително и 69 документа, съответно допълващи, или заместващи отговори по проучването. Повечето приноси бяха подадени от промишлени асоциации (140), частни компании (47) и неправителствени организации (33). В проучването участваха общо 19 централни публични органи на управление, включително от 18 държави членки на ЕС и от Норвегия. 3 от 18-те централни публични органа на управление от ЕС поискаха да останат анонимни. Останалите 15 са от Австрия, Белгия, Хърватия, Чешката република, Дания, Естония, Финландия, Франция, Унгария, Латвия, Литва, Нидерландия, Словакия, Швеция и Обединеното кралство.

Проведена бе и по-специализирана консултация с държавите членки в рамките на сесията на Комитета по Директивата относно енергийната ефективност, състояла се на 2 февруари 2016 г., както и при сесията за съгласуване на действието (Concerted Action meeting), състояла се на 17 — 18 март 2016 г.

Още приноси от заинтересовани лица бяха събрани в рамките на тематични семинари, посветени по-специално на мониторинга и верификацията (3 февруари 2016 г.) и на търговията с икономии на енергия по член 7 (29 февруари 2016 г.).

На 14 март 2016 г. бе проведена среща с участието на заинтересовани лица, специално посветена на избора на политики, и съответната дискусия бе включена в процеса на оценяване на въздействието (по-долу са посочени съответните заключения). На тази среща с 282 участници от европейската промишленост, граждански организации и държави членки бе обсъждана също и целта за 2030 г. Мнозинството от споделилите свое мнение заинтересовани лица се изказаха за цел за 2030 г. в размер до 40 %, но не достигнаха до окончателно становище дали целта да е обвързваща.

• Събиране и използване на експертни материали

Бяха поръчани на външни изпълнители следните проучвания:

- Final Report evaluating the implementation of Article 7 of the EED (Окончателен доклад за оценка на прилагането на член 7 от ДЕЕ), Ricardo-AEA/ CE Delft.
- Draft final Report on assessing costs and benefits of the EEOSs (Проект на окончателен доклад за оценяване на разходите и ползите от схеми за задължения за енергийна ефективност), RAP.
- Analysis provided to the impact assessment of Article 7, EED (Анализ във връзка с оценяване на въздействието на член 7 от ДЕЕ), Ricardo AEA/CE Delft (in the

framework of the 3rd follow-up study on Article 7) (в рамките на третото последващо проучване относно член 7).

- „Analysis of good practices and development of guidelines for accurate and fair allocation of costs for individual consumption of heating, cooling and domestic hot water in multi-apartment and multi-purpose buildings to support the implementation of relevant provisions of the Articles 9-11 of the Directive 2012/27/EU on energy efficiency“ by Empirica („Анализ на добри практики и разработване на указания за точно и справедливо разпределяне на разходите за индивидуално потребление на енергия за отопление, охлаждане и битово горещо водоснабдяване в многофамилни жилищни сгради или в многофункционални сгради във връзка с прилагането на съответните разпоредби в членове 9 — 11 от Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност“, изготвен от Empirica).

Във връзка с измененията на член 1 и член 3 бе използван моделът за енергийни системи PRIMES, създаден от Националния технически университет в Атина (NTUA). Също така, за макроикономическото моделиране и анализ бе използвана експертиза на NTUA, Cambridge Econometrics и Ernest and Young.

- **Оценка на въздействието**

Бяха разгледани следните варианти:

По отношение на числовата стойност на целта бе направена оценка за намаление на потреблението на първична енергия спрямо базовата линия от 2007 г. съответно с 27, 30, 33, 35 и 40 %. Също така във връзка с формулирането на целта бе направен анализ дали тя да бъде изразена на базата на първично енергийно потребление, крайно енергийно потребление, икономии на енергия или енергийна интензивност. Що се отнася до характера на целта, бяха оценени следните варианти:

- Вариант 1: индикативна цел за ЕС и индикативни национални цели;
- Вариант 2: обвързваща цел за ЕС;
- Вариант 3: обвързващи цели за държавите членки.

По отношение на член 7:

- Вариант 1: без предприемане на законодателно действие на равнището на ЕС — продължаване със съответни указания относно регулаторната рамка и правоприлагането в периода до 2020 г.;
- Вариант 2: удължаване на действието на член 7 до 2030 г.;
- Вариант 3: удължаване на действието на член 7 до 2030 г., съчетано с опростяване и актуализация;
- Вариант 4: удължаване на действието на член 7 до 2030 г., увеличение на годишния темп на икономии на енергия.

За членове 9 — 11:

- Вариант 1: засилено прилагане и допълнителни указания (незаконодателен вариант);
- Вариант 2: изясняване и актуализиране, включително с консолидиране на някои разпоредби, имащи за цел по-голяма съгласуваност със законодателството за вътрешноевропейския енергиен пазар.

Всички варианти са оценени в оценката на въздействието и са сравнени с базовия сценарий и помежду им. Оценката показва, че подобряване с над 27 % на енергийната ефективност през 2030 г. би довело до по-големи ползи по отношение на работната заетост и икономическия растеж, сигурността на енергийните доставки, намаленията на емисиите на парникови газове, здравеопазването и околната среда. На базата на многостранен анализ бе взето политическо решение за обвързваща 30-процентна цел за подобряване на енергийната ефективност. В резултат от анализа като предпочетени варианти бяха избрани вариант 3 по отношение на член 7 и вариант 2 по отношение на членове 9 — 11, тъй като те са най-ефективни и ефикасни за постигането на желаните цели и са в съответствие с други области от енергийната политика на ЕС.

Предвиденото в предпочетения вариант удължаване на действието на член 7 до 2030 г. ще допринесе за намаляване на енергийното потребление и на емисиите на CO₂ и ще способства за подобрения в качеството на въздуха.

Що се отнася до социалните въздействия, предпочетеният вариант ще има положителен ефект върху работната заетост: както показва преглед на над 20 проучвания, на всеки 1,2 милиона евро, вложени в енергийна ефективност, съответстват приблизително 23 пряко поддържани работни места в отрасъла на енергийната ефективност. Като се умножи това съотношение по общата сума на разходите на енергийни компании например в Австрия, Дания, Франция, Италия и Обединеното кралство и като се приеме коефициент на ливъридж равен на 2 се получава, че близо 100 000 работни места се поддържат от схемите за задължения за енергийна ефективност, действащи в тези страни. Очаква се също предложената мярка да има положително въздействие за „енергийно бедните“: както е установено в проучване на Европейската инвестиционна банка от 2013 г., намаляването на разходите за енергия чрез мерки за енергийна ефективност може да смекчи енергийната бедност и да способства за решаване на въпроси, свързани с неравенството и социалната изолация.

• **Пригодност и опростяване на законодателството**

Предложението не предвижда изключение за микро предприятията, но ДЕЕ съдържа специфични разпоредби за малките и средни предприятия (МСП), които не са обект на задължението за провеждане на енергийно обследване на всеки четири години. От държавите членки се изисква да разработят програми за насърчаване на МСП да се подлагат на енергийни обследвания и държавите членки биха могли да създадат насърчителни схеми, които да покриват разходите за такива енергийни обследвания.

Задължението за икономии на енергия по член 7 от ДЕЕ често води на практика до изпълнението на голям брой малки мерки за икономия на енергия, по-специално мерки, свързани със санирането на сгради. От подобни възможности за бизнес се възползват малки и средни предприятия, например малки строителни фирми, така че удължаването на срока на действие на член 7 след предвидения понастоящем край през 2020 г. съответно до 2030 г. ще даде възможност да продължи да съществува този положителен ефект. Увеличаващата се практика за сключване на договори за

енергоспестяване с гарантиран резултат (energy performance contracting) доведе до използване от страна на енергийните доставчици на компании за енергийни услуги (ESCO), които често са малки и средни предприятия.

През 2016 г. Комисията проведе проверка за пригодност на строителния отрасъл в областта на политиките за вътрешноевропейския пазар и енергийната ефективност и установи, че като цяло въздействието на законодателството за енергийна ефективност върху строителния сектор е положително и е довело до по-големи възможности за бизнес във връзка с енергийното саниране на сгради.

Предлаганите изменения във връзка с измерването и фактурирането за потребителите на енергия ще изяснят и актуализират настоящите разпоредби, като при това се взема предвид разработването и ползите от уредите за дистанционно отчитане на потреблението на топлинна енергия и ще се увеличи информацията за собственото енергийно потребление, както и честотата на отчитане на такава информация.

Предлаганите изменения на ДЕЕ ще опростят и изяснят нейното прилагане за държавите членки и ще сведат до минимум, доколкото това е възможно, нейното припокриване с други законодателни актове и политики в областта на енергетиката.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение се отнася за изменение на съществуващата Директива относно енергийната ефективност и, при все че се удължава срокът на действие на нейните изисквания, не се очаква това да доведе до значителни последици за бюджетите или административни разходи на публичните органи в държавите членки, тъй като те вече са въвели съответни мерки и структури. В повечето случаи разходите във връзка с мерките по схемите за задължения за енергийна ефективност се прехвърлят на крайните потребители, но те се възползват от намаления на разходите за енергия поради намалено енергийно потребление.

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

В настоящото предложение не се предвиждат промени в сега действащите задължения на държавите членки за докладване. Законодателното предложение относно управлението на Енергийния съюз ще бъде осигурено въвеждане на прозрачна и надеждна система за планиране, докладване и мониторинг, базираща се на интегрирани национални планове за енергетиката и климата и доклади за постигнатия напредък от държавите членки, с които те редовно да оценяват изпълнението на националните планове. По този начин ще бъде облекчено административното натоварване на държавите членки, като в същото време ще се запази възможността за Комисията да провежда мониторинг на напредъка на държавите членки към постигане на техните енергийни цели и на общата цел на ЕС. Показателите за постигнат успех при прилагане на предпочетения вариант след като бъде прието предложението ще са както следва:

- правилно транспониране и прилагане на измененията на ДЕЕ;

- по-голям напредък към постигане на националните цели и европейската цел за енергийна ефективност;
- увеличение на предоставяната на потребителите информация относно тяхната консумация на топлинна енергия;
- намалено административно натоварване на държавите членки и по-добро докладване от държавите членки относно мерките и икономии на енергия.

С едно от предлаганите изменения на ДЕЕ се добавя изискване към Комисията до 28 февруари 2024 г. да предприеме цялостно преразглеждане на ДЕЕ. Съществуващите обяснителни бележки относно член 7⁵ и членове 9 — 11⁶ ще бъдат актуализирани, така че да отразяват промените, въведени с настоящото предложение.

• **Подробно разяснение на конкретните разпоредби в предложението**

Член 1 и член 3 на ДЕЕ се изменят като се добавя обвързващата 30-процентна цел на ЕС за енергийната ефективност в 2030 г.

За държавите членки не се въвеждат национални обвързващи цели, но техните индикативни национални приноси за енергийната ефективност в 2030 г. ще бъдат нотифицирани в интегрираните национални планове на държавите членки в областта на енергетиката и климата. Комисията ще направи оценка на индикативните национални приноси за енергийната ефективност в 2030 г. и ще формулира в законодателното предложение относно управлението на Енергийния съюз процедура за начина, по който да се осигури съответствие на сумата на тези приноси с целта на ЕС за енергийната ефективност в 2030 г. Също така, Комисията ще оценява напредъка в областта на енергийната ефективност към постигането на целта за 2030 г. и ще предлага допълнителни мерки, ако напредъкът на ЕС към постигане на целта за 2030 г. не е достатъчен. В този контекст ключово значение ще има оценката на Комисията за постигнатия колективен напредък в изпълнението на интегрираните национални планове на държавите членки в областта на енергетиката и климата. Разпоредбата за редовно оценяване от Комисията на напредъка на държавите членки и на ЕС като цяло към постигане на целите за 2030 г. се формулира също и в законодателното предложение относно управлението на Енергийния съюз.

Член 4, в който се съдържа изискване към държавите членки да определят дългосрочни стратегии за мобилизиране на инвестиции за саниране на техния национален сграден фонд ще отпадне от ДЕЕ и ще бъде включен в Директивата относно енергийните характеристики на сградите, където е по-подходящо той да присъства във връзка с инициативата за интелигентно финансиране за сгради, дългосрочните планове за сгради с близко до нулево енергийно потребление и целта за декарбонизация на сгради.

Член 7 се изменя с удължаване на периода на действие на задълженията след 2020 г., така че да включва времето до 2030 г., както и с изяснение, че държавите членки могат да постигат изискваните икономии на енергия посредством схема за задължения за

⁵ SWD (2013) 451 final,
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0451&from=EN>

⁶ SWD (2013) 48 final,
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52013SC0448&from=EN>

енергийна ефективност, чрез алтернативни мерки, или с комбиниране на тези два подхода. Държавите членки ще имат възможност да вземат предвид до известна степен инсталирането на нови технологии за възобновяема енергия върху или във сградите. Изменя се също приложение V с цел да се опрости начинът на изчисляване на икономии на енергия и да се изясни кои икономии на енергия могат да се отчитат за целите по член 7. Това по-специално има значение във връзка с икономии на енергия, произтичащи от мерки целящи санирането на сгради, чиито съответни икономии сега могат да бъдат изцяло отчитани.

Изчисляването на количеството на необходимите икономии на енергия за периода 2021 — 2030 г. ще продължава да се базира на годишните продажби на енергия на крайни клиенти, осреднени за трите години, предхождащи началото на този период на задължения. Държавите членки могат вече да включват в своите схеми за задължения за енергийна ефективност социални изисквания по отношение на домакинствата, намиращи се в състояние на енергийна бедност. В изменен член 7 е засилен текстът на тази разпоредба и е включено изискване към държавите членки да вземат предвид тази разпоредба при планирането на допълнителни мерки. Комисията ще продължи да подкрепя достъпността на мерките за енергийна ефективност за енергийно бедните потребители посредством обмен на най-добри практики.

Член 9 (относно измерванията) и член 10 (относно фактурирането) се изменят така, че да се отнасят само за природния газ, като в същото време се добавят нови членове с ясни подобни разпоредби, отнасящи се за отоплението, охлаждането и битовото горещо водоснабдяване с подаване на енергия от централни източници.

Въвежда се разграничение между крайни клиенти и крайни потребители, за да се изясни приложимостта на правилата в многофамилни и многофункционални сгради с измерване на разпределението. Подаването на навременна и ясна обратна информация на потребителите относно тяхното действително енергийно потребление може да допринесе за намаляване на сметките за енергия, но обратната информация е с най-добро действие когато се подава често; поради това показанията на уредите за измерване на топлинната енергия следва да могат да се отчитат от разстояние, за да може да се осигури на потребителите по разходоефективен начин по-често подаване на информация за консумацията им, с оглед в крайна сметка това да става ежемесечно. Допълнителна полза е, че при отчитане от разстояние отпада необходимостта потребителите да бъдат по домовете си за да осигуряват достъп на лицата, отчитащи показанията на уредите. Изменя се също и приложение VII, за да се осигури съгласуваност с членове 9 — 11.

Разпоредбите в член 15, параграф 5 и параграф 8 от ДЕЕ, отнасящи се за преобразуването, преноса и разпределението на енергия, се отменят, така че да могат да бъдат включени нови еквивалентни разпоредби в законодателните предложения, които се правят в рамките на Инициативата за структуриране на пазара. В случая с разпоредбите в параграф 8 от член 15 това ще бъде направено по такъв начин, че да се осигури цялостно запазване на задълженията на държавите членки във връзка с тези изисквания.

С изменението на член 23, отнасящ се за делегираните правомощия, отпада сегашното ограничение на периода, в който могат да се упражняват тези правомощия, като то се заменя със стандартния петгодишен период, зададен в Общото споразумение на Европейския парламент и Съвета относно делегираните актове.

Член 24 ще бъде изменен чрез законодателното предложение относно управлението на Енергийния съюз.

Към директивата се добавя клауза за общо преразглеждане, според която Комисията трябва да преразгледа ДЕЕ и да представи съответен доклад на Европейския парламент и на Съвета до 28 февруари 2024 г. и след това веднъж на всеки пет години.

В приложение IV се изменя обичайният коефициент на първичната енергия при електропроизводството (PEF), за да се вземе предвид постигнатият технически прогрес. Тази стойност може да бъде изменена и чрез делегиран акт, но се счита че е по-подходящо за тази цел да бъде използвано настоящото законодателно предложение.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁷,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите⁸,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Постигането на по-умерено енергийно потребление е едно от петте измерения на Стратегията за енергиен съюз, приета на 25 февруари 2015 г. Подобряването на енергийната ефективност ще е от полза за околната среда, ще намали емисиите на парникови газове, ще подобри енергийната сигурност чрез намаляване на зависимостта от внос на енергия от страни извън Съюза, ще намали разходите за енергия на домакинствата и компаниите, ще допринесе за облекчаване на енергийната бедност и ще доведе до създаване на работни места и по-голяма стопанска активност в цялата икономика. Това е в съответствие с ангажиментите на ЕС, поети в рамките на Енергийния съюз и на глобалната програма във връзка с изменението на климата, формулирана в Парижкото споразумение от декември 2015 г. на Страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата.
- (2) Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁹ представлява елемент от напредъка към създаването на Енергиен съюз, в който енергийната

⁷ ОВ С, г., стр.

⁸ ОВ С, г., стр.

ефективност следва да се третира като пълноценен енергиен източник. Принципът да се поставя енергийната ефективност на първо място следва да се взема предвид при формулирането на нови правила за генерирането, преноса и разпределението на енергия (the supply side), както и във връзка с други области на провежданата политика. Комисията следва да осигури по отношение на енергийната ефективност и оптимизацията на енергийното потребление в зависимост от условията при доставките (demand side response) те да могат да се конкурират на равна нога със създаването на енергогенериращи мощности. Винаги при вземане на решения за планиране на енергийни системи или за съответно финансиране трябва да се разглеждат нуждите от енергийна ефективност. Необходимо е да се реализират подобрения на енергийната ефективност винаги когато те са икономически по-ефективни в сравнение със съответни енергогенериращи решения. Това следва да допринесе за използване на многобройните ползи от енергийната ефективност за европейското общество, по-специално за гражданите и за предприятията.

- (3) Европейският съвет от октомври 2014 г. определи 27-процентна цел за енергийната ефективност в 2030 г., която да бъде преразгледана до 2020 г. „с оглед размерът на подобрението за ЕС да е 30 %“. През декември 2015 г. Европейският парламент призова Комисията също да прецени постижимостта на 40-процентна цел за енергийната ефективност за същия период от време. Поради това е уместно да се преразгледа и съответно да се измени ДЕЕ, така че тя да се адаптира към перспективата за 2030 г.
- (4) На национално ниво не се въвеждат обвързващи цели за периода до 2030 г. Необходимостта Съюзът да постигне своите цели в областта на енергийната ефективност на равнището на ЕС в тяхното изражение на база и на първичното, и на крайното енергийно потребление, съответно в 2020 г. и 2030 г., следва да бъде ясно посочена под формата на обвързваща 30-процентна цел. Това изяснение на равнището на Съюза не би следвало да ограничава държавите членки, тъй като се запазва тяхната свобода да определят своите национални приноси на база на първичното енергийно потребление или крайното енергийно потребление, или на първичните или крайните икономии на енергия, или на енергийната интензивност. При определянето на своите индикативни национални приноси за енергийна ефективност държавите членки следва да вземат предвид, че енергийното потребление на ЕС през 2030 г. не трябва да надхвърля 1 321 млн. т н.е. първична енергия и съответно 987 млн. т н.е. крайна енергия. Това означава, че потреблението в Съюза на първична енергия следва да бъде намалено с 23 % и съответно потреблението на крайна енергия със 17 % спрямо стойностите от 2005 г. Необходимо е да се извършва редовна оценка на напредъка към постигането на целта на Съюза за 2030 г. и тя се предвижда в законодателното предложение относно управлението на Енергийния съюз.
- (5) Задължението на държавите членки да въведат дългосрочни стратегии за мобилизиране на инвестиции за саниране на техния национален сграден фонд и да нотифицират тези стратегии до Комисията следва да бъде преместено от

⁹

Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

Директива 2012/27/ЕС в Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁰, където се съчетава добре с дългосрочните планове за сгради с близко до нулевото енергийно потребление и за декарбонизация на сгради.

- (6) С оглед на рамката в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г., периодът на действие на задължението за икономии на енергия следва да се удължи след 2020 г. Удължаването на периода на ангажименти и след 2020 г. би осигурило по-голяма стабилност за инвеститорите и по този начин дългосрочни инвестиции и дългосрочни мерки за енергийна ефективност, като например санирането на сгради.
- (7) От държавите членки се изисква да постигнат кумулативни икономии на енергия за целия период на задължения, еквивалентни на „нови“ икономии на енергия в размер на 1,5 % от годишните продажби на енергия. Това изискване може да бъде изпълнено чрез нови мерки по енергийната политика, които да бъдат въведени през новия период на задължения от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., или чрез нови отделни действия в резултат на съответни мерки, въведени преди или по време на предходния период, ако тези отделни действия, водещи до икономии на енергия, действително са въведени през новия период.
- (8) Дългосрочните мерки за енергийна ефективност ще продължат да пораждаат икономии на енергия след 2020 г., но за да бъде постигната целта на ЕС за 2030 г. тези мерки следва да пораждаат и нови икономии на енергия след 2020 г. От друга страна, постигнатите след 31 декември 2020 г. икономии на енергия не могат да се отчитат в сумата на кумулативните спестявания за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.
- (9) Новите икономии на енергия следва да бъдат допълнителни спрямо обичайната практика, така че не могат да се отчитат икономии, които при всички случаи са щели да бъдат постигнати. При изчисляване на въздействието на въведените мерки могат да се отчитат само нетните икономии на енергия, изразени като изменение на енергийното потребление, което е пряко породено от съответната мярка за енергийна ефективност. За изчисляването на нетните икономии на енергия, държавите членки следва да определят сценарий на базовата линия, показващ как би се развивала ситуацията при отсъствие на съответната политика. Въздействието на политиката следва да се оценява в съпоставка с така определената базова линия. Държавите членки следва да вземат предвид, че е възможно да са предприети и други политически намеси в рамките на същия времеви период, които също могат да имат въздействие върху икономии на енергия, така че не всички констатирани промени от момента на въвеждане на оценяваната политика могат да бъдат приписани само на тази политическа мярка. Дейностите на задължената, участващата или изпълняващата страна следва действително да допринасят за постигането на декларираните икономии на енергия, за да се осигури изпълнението на изискването за материалност.
- (10) Не могат да се отчитат икономии на енергия, дължащи се на прилагане на законодателството на ЕС, освен ако въпросната мярка достига отвъд изисквания минимум от съответния законодателен акт на ЕС, било чрез определяне на по-

¹⁰ Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13).

амбициозни изисквания за енергийна ефективност на национално равнище или чрез увеличаване на прилагането на мярката. Като се признава, че санирането на сгради представлява съществен и дългосрочен елемент за увеличение на икономии на енергия, необходимо е да се изясни, че всички икономии на енергия, произтичащи от мерки за насърчаване на санирането на съществуващи сгради могат да бъдат отчитани само ако те са допълнителни спрямо изменения, които биха се случили в отсъствието на съответната енергийно-политическа мярка и ако държавата членка покаже, че задължената, участващата или изпълняващата страна действително е допринесла за постигане на икономии, отчитани във връзка със съответната мярка.

- (11) В съответствие със Стратегията за енергиен съюз и принципите за по-добра регулаторна дейност следва да се даде по-голямо значение на правилата за мониторинг и верификация, включително с изискване за проверка на статистически представителна извадка от мерки. Изискванията за „представителна извадка със статистически значим дял“ следва да се разбират като изисквания за определяне на подмножество от статистическа популация (от енергоспестяващи мерки) по такъв начин, че то вярно да отразява цялата въпросна популация (всички енергоспестяващи мерки) и поради това да дава възможност за обосновани заключения относно достоверността по отношение на всички мерки.
- (12) Подобренията на енергийната ефективност на сгради следва специално да облагодетелстват такива потребители, които са енергийно бедни. Държавите членки и досега можеха да изискват от задължените страни да включват в своите енергоспестяващи мерки социални цели във връзка с енергийната бедност, а сега вече тази възможност следва да бъде разширена и по отношение на алтернативните мерки и да се трансформира в задължение, като в същото време за държавите членки се запазва пълна гъвкавост по отношение на размера, обхвата и съдържанието на такива мерки. В съответствие с член 9 от Договора, политиките на ЕС в областта на енергийната ефективност следва да са приобщаващи и поради това също да осигуряват достъпност на мерките за енергийна ефективност за енергийно бедните потребители.
- (13) Енергията, генерираната върху или във сгради посредством технологии за възобновяеми енергийни източници води до намаление на доставяната енергия от изкопаеми горива. Намаляването на енергийното потребление и използването на енергия от възобновяеми източници в сградния сектор представляват важни мерки за намаляване на енергийната зависимост на ЕС и на емисиите на парникови газове, особено с оглед на определените амбициозни цели за 2030 г. в областта на климата и енергетиката, както и на поетия глобален ангажимент по време на Конференцията на Страните по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата (COP21), състояла се в Париж през декември 2015 г. Поради това държавите членки следва да имат възможност да отчитат известно количество енергия от възобновяеми източници, генерирана върху или във сгради и използвана в самите сгради, във връзка с изпълнението на изискванията за икономии на енергия. За тази цел на държавите членки следва да бъде разрешено да използват изчислителните методики, формулирани съгласно Директива 2010/31/ЕС.

- (14) Като част от мерките, определени в Съобщението на Комисията, озаглавено „Нов търговски механизъм за потребителите на енергия“, в контекста на Енергийния съюз и на Стратегията относно отоплението и охлаждането е необходимо да бъдат засилени правата на потребителите за ясна и навременна информация за тяхното енергийно потребление. Поради това членове 9 — 11 и приложение VII от Директива 2012/27/ЕС следва да се изменят, така че да се предвиди често и по-голямо подаване на обратна информация относно енергийното потребление. Следва също да бъде изяснено, че правата във връзка с фактурирането и съответната информация са валидни и при обслужването на потребители на топлинна енергия, охладителна енергия или гореща вода от централен източник, дори и в случаите при които тези потребители нямат преки индивидуални договорни отношения с доставчика на енергия. Поради това, за целите на настоящите разпоредби терминът „краен потребител“ следва да включва крайните клиенти, купувачи топлинна енергия/охладителна енергия или гореща вода за своя собствена употреба, както и обитателите на обособени части на многофамилни или многофункционални сгради, в които такива обособени части се снабдяват от централен източник. Терминът „измерване на разпределението“ следва да означава измерване на енергийното потребление в обособени части на такива сгради. Новоинсталираните топломери и топлинни разпределители след 1 януари 2020 г. следва да дават възможност за дистанционно отчитане, с цел да се осигури често подаване на информация за потреблението по разходоефективен начин. Новият член 9а се отнася само за топлинната енергия, охладителната енергия и горещата вода, подавани от централен източник.
- (15) Някои разпоредби в член 15 от Директива 2012/27/ЕС, отнасящи се за преобразуването, преноса и разпределението на енергия, следва да бъдат отменени. Преразглеждането на правото на ЕС в енергийната област може да доведе до по-различно структуриране на задълженията на държавите членки по различните законодателни актове, свързани с енергетиката. Това преструктуриране не следва да засяга задължението на държавите членки да спазват изискванията по същество в Директива 2012/27/ЕС, които могат да бъдат изцяло или частично преместени в други актове.
- (16) В съответствие с техническия прогрес и нарастващия дял на възобновяемите енергийни източници в електроенергийния сектор следва да бъде преразгледан обичайният коефициент на преобразуване, отчитащ първичната енергия, съответстваща на електроспестяванията в kWh, така че да отразява измененията в коефициента на първичната енергия (PEF) при електропроизводството. Изчисленията на PEF при електропроизводството се базират на средни годишни стойности. При генерирането на електроенергия и топлинна енергия в ядрени централи се използва методът на отчитане на физическото съдържание на енергия, а при генерирането на електроенергия и топлинна енергия на база изкопаеми горива и биомаса — методът на отчитане на ефективността при техническо преобразуване на енергия. За енергията от негорими възобновяеми източници методът представлява използването на директна еквивалентност, на базата на подхода на пълната първична енергия. При когенерация, за да се изчисли дялът на първичната енергия, използвана за електропроизводство, се прилага методът, посочен в приложение II към Директива 2012/27/ЕС. Използва се средно за пазара състояние, а не състояние при маргинална (нова) инсталация. Приема се, че к.п.д. на електропроизводството е 100 % за негоримите

възобновяеми енергийни източници, 10 % за геотермалните електроцентрали и 33 % за ядрените електроцентрали. Общият к.п.д. при когенерация се изчислява на база на най-актуалните данни от Евростат. На границите на системата PEF е 1 за всички енергийни източници. Изчисленията се базират на най-актуалната версия на референтния сценарий в модела PRIMES. Стойността на PEF се базира на прогнозата за 2020 г. Анализът обхваща държавите членки на ЕС и Норвегия. Данните за Норвегия се базират на данни на ENTSO-E.

- (17) За да се осигури възможност да бъдат актуализирани приложенията към директивата и хармонизираните референтни стойности по член 14, параграф 10, е необходимо да се разшири обхватът на делегираните пълномощия на Комисията.
- (18) За да може да се оценява ефикасността на Директива 2012/27/ЕС следва да бъде въведено изискване за общо преразглеждане на Директивата и за съответен доклад до Европейския парламент и Съвета в срок до 28 февруари 2024 г.
- (19) В съответствие със съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи¹¹, държавите членки се задължават, в обосновани случаи, да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (20) Поради това Директива 2012/27/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2012/27/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 1 параграф 1 се заменя със следното:

„1. С настоящата директива се установява обща рамка от мерки за насърчаване на енергийната ефективност в Съюза с оглед да се осигури постигане на водещите 20-процентни цели на Съюза за 2020 г. и на неговите обвързващи водещи 30-процентни цели за 2030 г. в областта на енергийната ефективност и да се създадат условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тези дати. В настоящата директива са определени правила, предназначени за отстраняване на пречки в енергийния пазар и за преодоляване на пазарни несъвършенства, които пречат ефективността при енергоснабдяването и енергийното потребление, и е предвидено въвеждане на индикативни национални цели и приноси за енергийна ефективност съответно за 2020 г. и 2030 г.“;

¹¹ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- 2) Член 3 се заменя със следното:

„Член 3
Цели за енергийна ефективност

1. Всяка държава членка трябва да определи индикативна национална цел за енергийна ефективност за 2020 г., базираща се на потреблението на първична или крайна енергия, или на икономите на първична или крайна енергия, или на енергийната интензивност. Държавите членки съобщават на Комисията тези цели в съответствие с член 24, параграф 1 и приложение XIV, част 1. При това те изразяват посочените цели като абсолютно равнище на първично енергийно потребление и крайно енергийно потребление през 2020 г. и обясняват как и въз основа на какви данни са направени изчисленията.

При формулирането на тези цели държавите членки трябва да вземат предвид следното:

- а) че потреблението на енергия в Съюза през 2020 г. не трябва да надвишава 1 483 млн. т н.е. първична енергия и 1 086 млн. т н.е. крайна енергия;
- б) мерките, предвидени в настоящата директива;
- г) мерките, приети за постигането на националните цели за икономии на енергия, приети в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2006/32/ЕО; и
- д) други мерки за насърчаване на енергийната ефективност в рамките на държавите членки и на равнището на Съюза.

При формулиране на посочените цели държавите членки могат също да вземат предвид национални обстоятелства, оказващи въздействие върху първичното и крайното енергийно потребление, като например:

- а) оставащия потенциал за енергоспестяване по икономически ефективен начин;
- б) изменението и прогнозите за БВП;
- в) промените във вноса и износа на енергия;
- г) разработването на всички възобновяеми енергийни източници, ядрената енергия, улавянето и съхранението на въглероден диоксид; и
- д) ранните действия.

2. До 30 юни 2014 г. Комисията трябва да направи оценка на постигнатия напредък и да прецени дали има вероятност Съюзът да постигне през 2020 г. енергийно потребление в рамките на 1 483 млн. т н.е. първично енергийно потребление и 1 086 млн. т н.е. крайно енергийно потребление.

3. При извършването на оценката по параграф 2 Комисията трябва:

- а) да сумира националните индикативни цели за енергийна ефективност, докладвани от държавите членки;
- б) да прецени дали сумата на тези цели може да се счита за надеждно указание, че Съюзът като цяло е поел пътя към постигане на целите, като се вземе предвид оценката от първия годишен доклад съгласно член 24, параграф 1 и оценката на националните планове за действие за енергийна ефективност в съответствие с член 24, параграф 2;
- в) да вземе предвид допълнителния анализ, произтичащ от:
 - i) оценка на напредъка в областта за енергийното потребление, както и напредъка в областта на отношението на енергийното потребление към икономическата активност, на нивото на Съюза, включително на напредъка в ефективността на производството, преноса и разпределението на енергия (efficiency of energy supply) в държавите членки, които са базирали своите национални индикативни цели на потреблението на крайна енергия или на икономии на крайна енергия, включително на напредъка, дължащ се на спазването от тези държави членки на глава III от настоящата директива;
 - ii) резултати от моделиране във връзка с бъдещите тенденции в енергийното потребление на равнището на Съюза.
- г) да сравни резултатите по букви а), б) и в) с количеството на енергийното потребление, което би било необходимо за постигане в 2020 г. на енергийно потребление в ЕС, ненадхвърлящо 1 483 млн. т н.е. първична енергия и 1 086 млн. т н.е. крайна енергия.

4. Всяка държава членка трябва да определи индикативни национални приноси в областта на енергийната ефективност за постигане на целта на ЕС за 2030 г. по член 1, параграф 1, в съответствие с член [4] и член [6] от Регламент (ЕС) XX/20XX [относно управлението на Енергийния съюз]. При определянето на тези приноси държавите членки трябва да имат предвид, че енергийното потребление в ЕС през 2030 г. не трябва да надхвърля 1 321 млн. т н.е. първична енергия и 987 млн. т н.е. крайна енергия. Държавите членки трябва да нотифицират тези приноси до Комисията като част от своите национални планове за климата и енергетиката, в съответствие с процедурата по член [3] и членове [7] — [11] от Регламент (ЕС) XX/20XX [относно управлението на Енергийния съюз]. “;

3) Член 7 се заменя със следното:

„Член 7 Задължение за икономии на енергия

1. Държавите членки трябва да постигнат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, които да са еквивалентни поне на:

- а) нови икономии ежегодно от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г. в размер на 1,5 % от годишните продажби на енергия на крайни

клиенти, изразени като количество енергия (by volume) и осреднени за последния тригодишен период преди 1 януари 2013 г.;

- б) нови икономии ежегодно от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. в размер на 1,5 % от количеството на годишните продажби на енергия на крайни клиенти, изразени като количество енергия и осреднени за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.

Държавите членки трябва да продължат да постигат нови годишни икономии в размер на 1,5 % през десетгодишните периоди след 2030 г., освен ако прегледите от страна на Комисията до 2027 г. и на всеки десет години след това покажат, че това не е необходимо за постигане на дългосрочните цели на ЕС за 2050 г. в областта на енергетиката и климата.

За целите по точка б) и без това да засяга посоченото в параграфи 2 и 3, държавите членки могат да отчетат само тези икономии на енергия, които се дължат на нови енергийно-политически мерки, въведени след 31 декември 2020 г., или на енергийно-политически мерки, въведени през периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г., при условие че може да се докаже, че тези мерки са довели до отделни действия, предприети след 31 декември 2020 г. и водещи до икономии на енергия.

От тези изчисления могат да бъдат частично или изцяло изключени продажбите на енергия за транспортни цели, изразени като количество енергия.

Държавите членки решават как да бъде разпределено изчисленото количество на новите икономии на енергия по точки а) и б) във всеки от съответните периоди, при условие че в края на всеки период бъдат постигнати общите кумулативни икономии на енергия.

2. При спазване на посоченото в параграф 3 всяка държава членка може:

- а) да извърши изчислението, изисквано по точка а) от параграф 1, като използва стойности в размер на 1 % за 2014 г. и 2015 г.; 1,25 % за 2016 г. и 2017 г.; и 1,5 % за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.;
- б) изцяло или частично да изключи от изчисленията продажбите на количествата енергия, използвана в промишлените дейности, посочени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО;
- в) да позволи икономии на енергия, постигнати в секторите на преобразуване, разпределение и пренос на енергия, в т.ч. чрез ефективна инфраструктура на топлоснабдителните системи и районните охладителни системи, в резултат от изпълнението на изискванията по член 14, параграф 4, член 14, параграф 5, буква б) и член 15, параграфи 1 — 6 и параграф 9, да бъдат отчетени в рамките на изискваните по параграф 1 икономии;
- г) да отчита икономии на енергия от отделни действия, осъществени след 31 декември 2008 г., които продължават да оказват въздействие през 2020 г. и след това и които могат да бъдат измерени и

верифицирани, при изчисляване на икономии на енергия по параграф 1; и

- д) да изключва от изчислението на изискването за икономии на енергия по параграф 1 верифицируемото количество енергия за собствени нужди, генерирано върху или в сгради в резултат от енергийно-политически мерки за насърчаване на нови инсталации с технологии за енергия от възобновяеми източници.

3. Всички използвани опции по параграф 2 сумарно не трябва да надвишават 25 % от количеството икономии на енергия по параграф 1. Държавите членки прилагат и изчисляват ефекта от избраните опции за периодите, посочени в букви а) и б) от параграф 1 поотделно, както следва:

- а) за изчисляването на количеството на изискваните икономии на енергия за периода по буква а) от параграф 1 държавите членки могат да използват посоченото в букви а), б), в) и г) от параграф 2;
- б) за изчисляването на количеството на изискваните икономии на енергия за периода по буква б) от параграф 1 държавите членки могат да използват посоченото в букви б), в), г) и д) от параграф 2, при условие че отделните действия по смисъла на буква г) продължават да имат верифицируемо и измеримо въздействие след 31 декември 2020 г.

4. Икономии на енергия, постигнати след 31 декември 2020 г., не могат да се отчитат в сумата на кумулативните икономии за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

5. Държавите членки трябва да осигурят съответствие на изчисляването на икономии на енергия, произтичащи от енергийно-политически мерки по член 7а, член 7б и член 20, параграф 6 с посоченото в приложение V.

6. Държавите членки трябва да постигнат изискваното по параграф 1 количество икономии на енергия или чрез създаване на схема за задължения за енергийна ефективност по член 7а, или чрез предприемане на алтернативни енергийно-политически мерки по член 7б. Държавите членки могат да комбинират схема за задължения за енергийна ефективност с алтернативни енергийно-политически мерки.

7. Държавите членки трябва да докажат, че в случаите на припокриване на въздействието на енергийно-политически мерки или отделни действия не се извършва двойно отчитане на икономии на енергия.“;

- 4) Добавят се следните членове 7а и 7б:

„Член 7а

Схеми за задължения за енергийна ефективност

1. В случаите, при които държавите членки решат да изпълнят своите задължения за постигане на количеството икономии на енергия по член 7, параграф 1 посредством схема за задължения за енергийна ефективност, те

трябва да осигурят постигане от страна на заинтересованите страни по параграф 2, действащи на територията на всяка държава членка, без това да засяга посоченото в член 7, параграф 2, на изискваните кумулативни енергийни икономии при крайното потребление, посочени в член 7, параграф 1.

2. Държавите членки трябва да определят, на базата на обективни и недискриминационни критерии, задължени страни измежду дистрибуторите на енергия и/или компаниите за енергийни продажби на дребно, действащи на тяхната територия и могат да включат в задължените страни също дистрибутори или търговци на дребно на транспортни горива, действащи на тяхната територия. Количеството икономии на енергия, необходими за изпълнение на задължението, трябва да бъде постигнато от задължените страни при крайните клиенти, посочени съответно от държавата членка, независимо от изчисленията, направени съгласно член 7, параграф 1, или ако държавата членка реши така – посредством сертифицирани икономии на енергия от други страни, както е описано в параграф 5, буква б).

3. Държавите членки изразяват размера на икономии на енергия, които се изискват от всяка задължена страна, или като крайно, или като първично енергийно потребление. Избраният метод за изразяване на изискваното количество икономии на енергия се използва и за изчисляване на декларираните от задължените страни икономии на енергия. Прилагат се коефициентите за преобразуване, посочени в приложение IV.

4. Държавите членки трябва да въведат система за измерване, контрол и верификация, по която да се правят документирані обследвания на представителна извадка със статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност, реализирани от задължените страни. Измерването, контролът и верификацията по тази система трябва да се извършват независимо от задължените страни.

5. В рамките на схемата за задължения за енергийна ефективност държавите членки:

- а) трябва да включват в задълженията за икономии на енергия изисквания със социална насоченост, включително като изискват приоритетна реализация на част от мерките за енергийна ефективност в енергийно бедни домакинства и в сгради за социално жилище настаняване;
- б) могат да разрешават на задължените страни да отчитат в рамките на изпълнението на своето задължение сертифицирани икономии на енергия, постигнати от доставчици на енергийни услуги или други трети страни, включително когато задължените страни насърчават мерки чрез други одобрени от държавата организации или чрез публични органи, като мерките може да включват или да не включват официални форми на партньорство, както и да бъдат съчетавани с други източници на финансиране. В случаите, при които държавите членки разрешават подобна практика, те трябва да осигурят наличието на процес на одобряване, който да е ясен,

прозрачен и открит за всички участници на пазара и да цели свеждане до минимум на разходите за сертифициране;

- в) могат да разрешават на задължените страни да отчитат икономии на енергия, постигнати в определена година, като икономии постигнати през всяка от четирите предходни или трите последващи години, при условие че не се излиза извън периодите на задължения, определени в член 7, параграф 1.

6. Държавите членки трябва да публикуват веднъж годишно икономии на енергия, постигнати от всяка задължена страна или всяка подкатегория задължена страна, както и общия обем на икономии на енергия в рамките на схемата.

Член 7б

Други алтернативни енергийно-политически мерки

1. В случаите, при които държавите членки решат да изпълняват своите задължения за постигане на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия посредством алтернативни мерки по енергийната политика, те трябва да осигурят постигането на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия при крайните клиенти.

2. При планирането на алтернативни мерки по енергийната политика за постигане на икономии на енергия, държавите членки трябва да имат предвид въздействието върху домакинствата, намиращи се в условия на енергийна бедност.

3. За всички мерки с изключение на свързаните с данъчното облагане мерки държавите членки трябва да въведат системи за измерване, контрол и верификация, по които да се правят документирани обследвания на представителна извадка със статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност, реализирани от участващи или изпълняващи страни. Измерването, контролът и верификацията трябва да се извършват независимо от участващите или изпълняващите страни.“;

5) Член 9 се изменя, както следва:

- а) заглавието се заменя със следното:

„Измерване на потреблението на природен газ“

- б) в параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„Държавите членки трябва да гарантират, че доколкото това е технически осъществимо, финансово разумно и пропорционално спрямо потенциалните икономии на енергия, крайните потребители на природен газ трябва да са оборудвани с индивидуални измервателни уреди на конкурентни цени, които точно да отразяват действителното енергийно потребление на съответния краен потребител и които да дават информация за действителното време на потреблението.“;

в) параграф 2 се изменя, както следва:

i) въвеждащото изречение се заменя със следното:

„Когато и доколкото държавите членки прилагат интелигентни измервателни системи и са въвели интелигентни измервателни уреди за природен газ в съответствие с Директива 2009/73/ЕО:“;

ii) буква в) и буква г) отпадат;

г) параграф 3 отпада;

б) Добавя се следният член 9а:

„Член 9а

Измерване, измерване на разпределението и дялово разпределяне на разходите за отопление, охлаждане и битово горещо водоснабдяване

1. По отношение на крайните клиенти на топлоснабдителни системи, районни охладителни системи и битово горещо водоснабдяване държавите членки трябва да осигурят тези клиенти да са оборудвани с измервателни уреди на конкурентни цени, които вярно да отразяват действителното енергопотребление на крайния клиент.

В случаите, когато топлинната енергия, енергията за охлаждане или за гореща вода за дадена сграда се подават от централен източник, обслужващ множество сгради, или от топлоснабдителна мрежа или районна охладителна мрежа, при топлообменника или точката на доставка винаги трябва да има монтиран топломер или водомер за гореща вода.

2. В многофамилните жилищни сгради и многофункционалните сгради с централен източник на топлинна енергия или енергия за охлаждане, или снабдявани от топлоснабдителни и районни охладителни системи, трябва да има инсталирани индивидуални измервателни уреди за измерване на консумацията на топлинна енергия, охлаждаща енергия или гореща вода във всяка обособена част от сградата.

В случаите, при които използването на индивидуални измервателни уреди не е технически осъществимо или разходоефективно за измерване на топлинната енергия или охлаждащата енергия във всяка обособена част от сградата, се използват индивидуални топлинни разпределители за определяне на потреблението на топлинна енергия при всеки радиатор, освен ако въпросната държава членка докаже, че монтирането на подобни топлинни разпределители не би било разходоефективно. В такива случаи може да бъде разгледана възможността за използване на алтернативни разходоефективни методи за измерване на потреблението на топлинна енергия. Условиата за техническа неосъществимост и за отсъствие на разходоефективност трябва да бъдат ясно определени и публикувани от всяка държава членка.

В нови сгради от вида, посочен в първата алинея или в случаите, при които на сгради от такъв вид се извършва основен ремонт, както това е определено в

Директива 2010/31/ЕС, винаги трябва да са осигурени индивидуални измервателни уреди.

3. В случаите, при които многофамилни жилищни сгради и многофункционални сгради се снабдяват от топлоснабдителна система или районна охладителна система, или когато за такива сгради преобладават собствени, общи за сградата отоплителни или охладителни инсталации, с цел осигуряване на прозрачност и точност на отчитането на индивидуалното потребление държавите членки трябва да въведат прозрачни правила за разпределение на разходите за потреблението на топлинна енергия, охлаждаща енергия или гореща вода в такива сгради, включително за:

- а) гореща вода за битови нужди;
- б) топлинна енергия, отделяна от сградната инсталация за отопление на общите части на сградата (в случаите, при които стълбищата и коридорите са оборудвани с радиатори);
- в) отопление или охлаждане на апартаментите.

4. За целите по настоящия член, считано от 1 януари 2020 г. новите инсталирани измервателни уреди и топлинни разпределители трябва да са с възможност за дистанционно отчитане.

До 1 януари 2027 г. съответните измервателни уреди и топлинните разпределители, които вече са инсталирани, но не са с възможност за дистанционно отчитане, трябва или да бъдат преустроени така, че да могат да се отчитат дистанционно, или да бъдат заменени с уреди с възможност за дистанционно отчитане, освен ако съответната държава членка покаже, че това не е разходоефективно.“;

7) Член 10 се изменя, както следва:

- а) заглавието се заменя със следното:

„Фактурна информация за потреблението на природен газ“

- б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. В случаите, при които крайните клиенти не разполагат с интелигентните измервателни уреди, посочен в Директива 2009/73/ЕО, държавите членки трябва да направят необходимото, така че до 31 декември 2014 г. фактурната информация да стане точна и да се основава на действителното потребление, в съответствие с приложение VII, точка 1.1, по отношение на консумацията на природен газ, когато това е технически възможно и икономически оправдано.“;

- в) в параграф 2 първата алинея се заменя със следното:

„Измервателните уреди, монтирани в съответствие с Директива 2009/73/ЕО, трябва да дават възможност за определяне на точна фактурна информация въз основа на действителното потребление.

Държавите членки трябва да направят необходимото, така че крайните клиенти да имат възможност за лесен достъп до допълнителна информация относно предходно потребление, даваща възможност за подробни проверки на собственото потребление.“;

- 8) Добавя се следният член 10а:

„Член 10а

**Фактурна информация и информация за потреблението за отопление,
охлаждане и битова гореща вода**

1. Държавите членки трябва да осигурят по отношение на фактурната информация и информацията за потреблението тя да бъде точна и да се базира на действителното потребление, в съответствие с приложение VIIа, точка 1 и точка 2, за всички крайни потребители, при които са инсталирани съответни измервателни уреди и топлинни разпределители.

Освен в случаите на измерване на разпределението на потреблението по член 9а, параграф 2, това задължение може да бъде изпълнено чрез система за редовно самоотчитане от крайните клиенти, при която те предават показанията от своя измервателен уред на енергийния доставчик. Единствено в случаите, при които крайният клиент не е предал показанията от измервателния си уред за даден период на фактуриране, фактурирането се основава на оценка на потреблението или на фиксирана стойност.

2. Държавите членки:

- (а) трябва да изискват — в случай, че има налична информация за фактурирането на енергията и за предходното потребление на крайните потребители — тази информация да се предоставя на посочен от крайния клиент доставчик на енергийни услуги;
- б) трябва да направят необходимото за да се предложи на крайните клиенти опция за електронна фактурна информация и електронни сметки и при поискване те да получават ясно и разбираемо обяснение за начина на изготвяне на тяхната сметка, особено когато сметките не се основават на действително потребление;
- в) трябва да направят необходимото за да се осигури на всички крайни потребители придружаваща фактурата информация за действителното потребление, в съответствие с приложение VII, точка 3;
- г) могат да предвидят, че по искане на крайния клиент предоставянето на фактурна информация няма да се счита за искане за плащане. В такива случаи държавите членки трябва да направят необходимото за да се предлагат гъвкави схеми за реалното плащане.“;

- 9) Член 11 се изменя, както следва:

- а) заглавието се заменя със следното:

„Разходи за достъп до информация за потреблението на природен газ и до съответната фактурна информация“;

- б) отпада параграф 2;

- 10) Добавя се следният член 11а:

„Член 11а

Разходи за достъп до информация за измерените количества енергия за отопление и охлаждане и до съответната фактурна информация

1. Държавите членки трябва да осигурят безплатно получаване от крайните клиенти на всички техни сметки за потребление на енергия и фактурна информация, както и безплатен достъп на крайните клиенти по подходящ начин до данните за тяхното потребление.
2. Независимо от посоченото в параграф 1, разпределението на разходите за фактурна информация по отношение на индивидуалното потребление на енергия за отопление, охлаждане и битова гореща вода в многофамилни жилищни сгради по член 9а, параграф 2, се извършва без да се калкулира печалба (on a non-profit basis). Разходите, произтичащи от възлагането на тази задача на трета страна, обикновено доставчик на услуги или местен доставчик на енергия, които покриват измерването, дяловото разпределяне и отчитането на действителното индивидуално потребление в такива сгради, могат да бъдат прехвърлени на крайните клиенти, доколкото тези разходи са умерени.“;

- 11) Член 15 се изменя, както следва:

- а) параграф 5 се изменя, както следва:

- i) отпадат първата и втората алинеи;
- ii) третата алинея се заменя със следното:

„Операторите на преносни системи и операторите на разпределителни системи трябва да спазват изискванията, посочени в приложение XII.“;

- б) отпада параграф 8;

- 12) В член 23 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 22, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 4 декември 2017 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за периоди със същата продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки период.“;

- 13) В член 24 се добавя следният параграф 12:

„12. Комисията трябва да направи оценка на настоящата директива най-късно до 28 февруари 2024 г. и на всеки пет години след това и да представя доклад до Европейския парламент и Съвета. Ако е целесъобразно, този доклад се придружава от предложения за допълнителни мерки.“;

- 14) Приложенията се изменят в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки привеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от **XXXX** [*Please insert the date 12 months following the date of entry into force — Моля въведете датата, която е 12 месеца след датата на влизането в сила*]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях трябва да се съдържа позоваване на настоящата директива, или то да бъде извършено при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател